

Erogen radiotystnads hän

Lugna skuggors långdans. Ludenhet och melankoli, om gravstenar kunde tala. Visslar på en kulle bakom hän i statuerade inbillningssjuka kalebass, sothönor, väderholme.

Okunniga mentorers oljebadande skabröst fallande bockar i sydväst, sjungande sol.

Industrihallens sjunkande pregnans. Gunstig junkers chockerade minspel efter att ingen var hemma under bakom den brinnande buskens graciösa innebörd. Ve dig du lugna reseborg med ditt lögnaktiga leende, basfiol, riddartempel, ekivoka inställningar med hallrökt ål. Blasfemiers balla frivola lökringar i blås ut, kom in, varjehanda flitiga nätstrumpa i kvällens stråkkvartett med glöd och skumpa. Långa dansande skuggors vajande strutfilm med kaviarens dolkstöt. Erogen radiotystnads hän. Famnanden i gummilunden. Brusiga direktörers brustna ballongintellekt upphöjt till en blå rymd av punkterade drömmars valsande piruett. Oh no. Oh yes. Maybe. Tra la la la. Gasfioler, hallonstråk, interpunktionistisk gravöl. Menuet, män i ett hus, tysta skvadroners kysshelighet. Väderfodralets glassiga hjälp mig, jag visste att allt det här skulle tända. Ja ers halvhet. Avträngiga fäblessers fabulöst flärdfulla flaxande flockmentalitet. Avgrund på grund av. Fänkål, sjunkande skyars stöttepelare. Oljetråg. Förljugenheten. Rullstensåsar. Kanin. Kosmiska klädesplagg. Svekfulla änglar. Stadskärnors psykoser. Rulla mask i Rom.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Johan Bergstjärna med Poeter.se id #21041 innehar upphovsrätten